

RÅDETS DIREKTIV

af 28. juni 1984

om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg

(84/360/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

De europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøområdet af 1973 (4), 1977 (5) og 1983 (6) fremhæver betydningen af forebyggelse og nedbringelse af luftforurening;

i handlingsprogrammerne af 1973 og 1977 gives der ud over en objektiv vurdering af de risici, som luftforurening indebærer for menneskets sundhed og miljøet, udtryk for, at der bør udarbejdes kvalitetsmål samt fastsættes kvalitetsnormer, navnlig for en række luftforurenende stoffer, der betragtes som de farligste;

Rådet har allerede vedtaget flere direktiver til gennemførelse af disse programmer;

Fællesskabet er ved afgørelse 81/462/EØF (4) endvidere blevet kontraherende part i Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store Afstande;

i handlingsprogrammet af 1983, hvis generelle retningslinjer Rådet for De europæiske Fællesskaber og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, har godkendt, er det fastsat, at Kommissionen fortsat vil arbejde på at få fastlagt

normer for luftkvaliteten, eventuelt på grundlag af emissionsnormer for visse forureningskilder;

i alle medlemsstater findes der love og administrative bestemmelser om bekæmpelse af luftforurening fra faste industrianlæg, og i adskillige medlemsstater er de gældende bestemmelser under revision;

forskellene mellem de gældende bestemmelser eller bestemmelser under revision i de enkelte medlemsstater for så vidt angår bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg, kan forårsage ulige konkurrencevilkår og således have direkte indvirkning på fællesmarkedets funktion; der bør derfor foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på dette område i henhold til traktatens artikel 100;

en af Fællesskabets hovedopgaver er at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed samt en varig og afbalanceret ekspansion, hvilket ikke er muligt uden bekæmpelse af forurening og gener og heller ikke uden forbedring af livskvaliteten og miljøbeskyttelsen;

det er både ønskeligt og nødvendigt, at Fællesskabet bidrager til at øge effektiviteten af medlemsstaternes bekæmpelse af luftforurening fra faste industrianlæg;

til dette formål er det nødvendigt, at der indføres visse principper for iværksættelse af en samlet række foranstaltninger og fremgangsmåder med henblik på at forebygge og nedbringe luftforurening fra industrianlæg inden for Fællesskabet;

(1) EFT nr. C 139 af 27. 5. 1983, s. 5.

(2) EFT nr. C 342 af 19. 12. 1983, s. 160.

(3) EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984, s. 27.

(4) EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

(5) EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

(6) EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

(7) EFT nr. L 171 af 27. 6. 1981, s. 11.

Fællesskabets indsats for at indføre disse principper må dog være gradvis i betragtning af den komplicerede karakter af de pågældende forhold og de hovedprincipper, som de enkelte nationale politikker hviler på;

det er i første omgang nødvendigt at indføre en generel ramme, således at medlemsstaterne om nødvendigt kan tilpasse deres gældende bestemmelser til de principper, der er fastlagt på fællesskabsplan; det forekommer følgelig nødvendigt, at medlemsstaterne indfører en ordning, hvorefter drift og væsentlige ændringer af faste industrialanlæg, der måtte forårsage luftforurening, underlægges kravet om en forudgående godkendelse;

derudover må godkendelse kun meddeles af de kompetente nationale myndigheder, såfremt flere betingelser er opfyldt, således navnlig at alle relevante forebyggende foranstaltninger er truffet, samt at anlæggets drift ikke forårsager luftforurening i væsentligt omfang;

der bør gælde særlige bestemmelser for særlig forurenede områder samt for områder, der specielt skal beskyttes;

gældende regler vedrørende fremgangsmåden for godkendelse og bestemmelse af emissioner bør opfylde visse krav;

de kompetente myndigheder bør undersøge, om det er nødvendigt i visse tilfælde at stille supplerende betingelser, som dog ikke må medføre uforholdsmæssigt store omkostninger for den pågældende virksomhed;

gennemførelsen af de bestemmelser for bestående anlæg; der udstedes i henhold til dette direktiv, bør ske gradvist, og der skal navnlig tages hensyn til de tekniske forhold og til de økonomiske virkninger;

for at fremme iværksættelsen af foranstaltninger til forebyggelse og nedbringelse af luftforurening samt fremme udviklingen i forebyggelsesteknikker bør der fastsættes bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte yderligere foranstaltninger og procedurer med henblik på

at forebygge eller nedbringe luftforurening fra industrialanlæg inden for Fællesskabet, navnlig fra anlæg henhørende under kategorierne i bilag I.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. *Luftforurening*: menneskets direkte eller indirekte udledning i luften af stoffer eller energi, der resulterer i skadelige virkninger af en sådan art, at de vil kunne bringe menneskets sundhed i fare, skade levende ressourcer og økosystemer, ødelægge ejendomsværdier og forringe eller forstyrre naturfaciliteter og andre berettigede anvendelser af miljøet.
2. *Anlæg*: alle virksomheder eller andre faste anlæg, der tjener industrielle eller almennyttige formål, og som kan forårsage luftforurening.
3. *Bestående anlæg*: anlæg, der er taget i brug inden den 1. juli 1987 eller som, er opført eller hvis opførelse er godkendt inden denne dato.
4. *Grænseværdi for luftkvalitet*: den koncentration af forurenende stoffer i luften i et bestemt tidsrum, som ikke må overskrides.
5. *Grænseværdi for emission*: den koncentration og/eller den masse af forurenende stoffer i emissioner fra anlæg i et bestemt tidsrum, som ikke må overskrides.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ved drift af anlæg, der tilhører de i bilag I anførte kategorier, stilles krav om forudgående godkendelse, som meddeles af de kompetente myndigheder. Der skal allerede under anlæggets projektering tages hensyn til, at de foreskrevne krav for opnåelse af en sådan godkendelse skal være opfyldt.

2. Der kræves ligeledes godkendelse ved væsentlig ændring af alle anlæg, som tilhører kategorierne i bilag I, eller som kommer til at tilhøre kategorierne i bilag I som følge af en sådan ændring.

3. Medlemsstaterne kan stille krav om godkendelse af andre kategorier af anlæg eller i givet fald om forudgående anmeldelse, såfremt en sådan foreskrives i de nationale bestemmelser.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i medlemsstaternes eller Fællesskabets bestemmelser med andet sigte end dette direktiv, må godkendelse kun meddeles, såfremt den kompetente myndighed har forvissat sig om:

1. at der er truffet alle passende foranstaltninger til at forebygge luftforurening, herunder anvendelse af den bedste teknologi, der er tilgængelig, medmindre sådanne forebyggende foranstaltninger medfører uforholdsmæssigt store omkostninger; og
2. at driften af anlægget ikke medfører betydelig luftforurening, navnlig ved emission af de i bilag II anførte stoffer;
3. at ingen af de gældende grænseværdier for emission overskrides;
4. at alle gældende grænseværdier for luftkvalitet er taget i betragtning.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan:

- udpege særligt forurenede områder, for hvilke der kan fastsættes strengere grænseværdier for emission end de i artikel 4 nævnte,
- udpege områder, der specielt skal beskyttes, for hvilke der kan fastsættes strengere grænseværdier for luftkvalitet og emission end de i artikel 4 nævnte,
- beslutte, at anlæg af bestemte kategorier, som anført i bilag I, kun må opføres eller drives inden for ovennævnte områder, såfremt særlige betingelser er opfyldt.

Artikel 6

Ansøgning om godkendelse skal indeholde en beskrivelse af anlægget med de angivelser, der er nødvendige, for at der kan træffes beslutning om meddelelse af godkendelse i henhold til artikel 3 og 4.

Artikel 7

Med forbehold af de bestemmelser, der gælder for forretningshemmeligheder, udveksler medlemsstaterne oplysninger med hinanden og med Kommissionen om deres erfaringer med og kendskab til foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge og nedbringe luftforurening, samt om fremgangsmåder og teknisk udstyr og om grænseværdier for luftkvalitet og emission.

Artikel 8

1. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed, på grundlag af den bedste tilgængelige teknologi, om nødvendigt, grænseværdier for emission, som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, og under hensyn til de pågældende emissioners art, mængde og skadelighed.

2. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed, hvilken måle- og vurderingsteknik og hvilke måle- og vurderingsmetoder, der skal anvendes i forbindelse hermed.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til sikring af, at ansøgninger om godkendelse og de kompetente myndigheders afgørelser gøres tilgængelige for den berørte del af offentligheden i henhold til gældende nationale bestemmelser.

2. Stk. 1 anvendes med forbehold af særlige nationale bestemmelser eller fællesskabsbestemmelser vedrørende vurdering af offentlige og privat projekter virkninger på miljøet, og med forbehold af, at de gældende bestemmelser vedrørende forretningshemmeligheder overholdes.

Artikel 10

Som grundlag for samråd, der er nødvendige som led i de bilaterale forbindelser, skal medlemsstaterne stille samme oplysninger, som formidles til landets egne borgere, til rådighed for andre berørte medlemsstater.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at emissioner fra anlæg måles med henblik på at kontrollere, om de i artikel 4 anførte forpligtelser overholdes. De anvendte målemetoder skal være godkendt af de kompetente myndigheder.

Artikel 12

Medlemsstaterne følger udviklingen i den bedste teknologi, der er tilgængelig, og i miljøsituationen.

På baggrund heraf undergiver de om nødvendigt de anlæg, der er godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, passende betingelser, hvorved der

tages hensyn dels til denne udvikling, dels til at de pågældende anlæg ikke bør pålægges uforholdsmæssigt store omkostninger, navnlig på baggrund af den økonomiske situation i de virksomheder, der henhører under den pågældende kategori.

Artikel 13

På baggrund af udviklingen i den bedste teknologi, der er tilgængelig, og i miljøsituationen gennemfører medlemsstaterne en politik og en strategi med passende foranstaltninger med henblik på gradvis at tilpasse de bestående anlæg, som henhører under kategorierne i bilag I, til den bedste teknologi, der er tilgængelig, under hensyn navnlig til:

- anlæggets tekniske karakteristika;
- anlæggets udnyttelsesgrad og resterende levetid;
- arten og omfanget af forurenende emissioner fra anlægget;
- det hensigtsmæssige i ikke at påføre de pågældende anlæg uforholdsmæssigt store udgifter navnlig på baggrund af den økonomiske situation i de virksomheder, der henhører under den pågældende kategori.

Artikel 14

Medlemsstaterne kan med henblik på at beskytte miljøet og folkesundheden indføre strengere bestemmelser end de i dette direktiv fastsatte.

Artikel 15

Dette direktiv finder ikke anvendelse på industrianlæg, der tager sigte på forsvaret.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 30. juni 1987 af efterkomme direktivet og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for, at Kommissionen underrettes om teksterne til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1984.

På Rådets vegne
H. BOUCHARDEAU
Formand

BILAG I**KATEGORIER AF INDUSTRIANLÆG (1)
omfattet af bestemmelserne i artikel 3**

- 1. Energiindustri**
 - 1.1. Koksværker
 - 1.2. Olieraffinaderier (undtagen virksomheder, der udelukkende fremstiller smøremidler fra råolie)
 - 1.3. Anlæg for kulforgasning og -likvefaktion
 - 1.4. Termiske kraftværker (atomkraftværker undtaget) og andre forbrændingsanlæg med en nominal termisk effekt på over 50 MW.

- 2. Produktion og forarbejdning af metaller**
 - 2.1. Anlæg til ristning og sintring med en kapacitet på over 1 000 tons metalmalm pr. år
 - 2.2. Integreerede anlæg til produktion af støbejern og råstål
 - 2.3. Smelteanlæg for jernmalme med en samlet kapacitet på over 5 tons
 - 2.4. Produktions- og smelteanlæg for ikke-jernmetaller med en samlet kapacitet på over 1 t for tungmetaller og 0,5 tons for letmetaller.

- 3. Industrier for ikke-metalliske mineralprodukter**
 - 3.1. Cementfabrikker og fabrikker til fremstilling af kalk med rotationsovne
 - 3.2. Anlæg til produktion og forarbejdning af asbest og fremstilling af asbestprodukter
 - 3.3. Anlæg til fremstilling af glasfibre eller mineraluldsfibre
 - 3.4. Glasværker til fremstilling af almindeligt glas og specialglas med en årskapacitet på over 5 000 tons
 - 3.5. Industrianlæg til fremstilling af grov keramik, navnlig ildfaste mursten, rør af stentøj, facadesten og fliser samt tagsten af tegl.

- 4. Kemisk industri**
 - 4.1. Kemiske anlæg til produktion af olefiner, olefinederivater, monomerer og polymerer
 - 4.2. Kemiske industrianlæg til fremstilling af andre organiske mellemprodukter
 - 4.3. Industrianlæg til fremstilling af uorganiske grundkemikalier.

- 5. Bortskaffelse af affald**
 - 5.1. Anlæg til bortskaffelse af giftigt og farligt affald ved forbrænding
 - 5.2. Forbrændingsanlæg til behandling af andet fast eller flydende affald.

- 6. Andre industrier**

Anlæg til kemisk fremstilling af papirmasse med en årlig produktionskapacitet på mindst 25 000 tons.

(1) Tærsklerne i dette bilag gælder produktionskapaciteten.

BILAG II**LISTE OVER DE VIGTIGSTE FORURENENDE STOFFER
(jf. artikel 4, nr. 2)**

1. Svovldioxid og andre svovlforbindelser
 2. Nitrogenoxider og andre nitrogenforbindelser
 3. Carbonmonoxid
 4. Organiske stoffer og navnlig carbonhydrider (undtagen metan)
 5. Tungmetaller og forbindelser heraf
 6. Støv, asbest (svævestøv og fibre), glas- og mineraluldsfibre
 7. Chlor og forbindelser heraf
 8. Fluor og forbindelser heraf
-